



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 315

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 iunie 1999

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
	ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
113.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/1998..... 1-8

ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea unor acte normative în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/1998

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României și al pct. 3 din articolul unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/1998 pentru modificarea și completarea Legii nr. 189/1998 privind finanțele publice locale (aprobată și modificată prin Legea nr. 86/1999),

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1*) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Creanțele constând în impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte sume ce reprezintă resurse financiare publice, potrivit legii, sunt creanțe bugetare care se execută potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe.”

2. Articolul 6¹) va avea următorul cuprins:**

„Art. 6¹. — Plata obligațiilor bugetare se face în lei.”

3. Articolul 10^{*}) alineatul 3 va avea următorul cuprins:**

„Cu toate acestea, Ministerul Finanțelor sau, după caz, autoritățile administrației publice locale, prin organele lor competente în soluționarea obiecțiunilor, pot dispune, la cererea plătitorului și ținând seama de motivele invocate de acesta, suspendarea obligației de plată la bugetul de stat sau, respectiv, la bugetele locale, până la soluționarea primei căi de atac.”

4. Articolul 11 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Pentru plătitorii care au cont bancar, data plății este data la care băncile debitează contul plătitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, confirmate prin

*) Art. 1 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 30 august 1997, aprobată și modificată prin Legea nr. 258/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 30 decembrie 1998.

**) Art. 6¹ a fost introdus prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997.

***) Art. 10 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997.

stampila și semnătura autorizată a acestora, cu condiția creditării contului bugetar corespunzător.“

5. Articolul 12 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„În cazul în care obligația bugetară nu a fost achitată de debitor, la plata sumei datorate este obligat, în condițiile legii:

a) moștenitorul care a acceptat succesiunea debitorului decedat;

b) cel care preia, în tot sau în parte, drepturile și obligațiile persoanei juridice supuse reorganizării;

c) asociații sau acționarii la societatea comercială debitoare, potrivit Legii societăților comerciale nr. 31/1990, republicată, cu modificările ulterioare.“

6. Articolul 13*) va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări de întârziere calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, până la data realizării sumei datorate, inclusiv, potrivit prevederilor art. 2.

Pentru obligațiile bugetare datorate și neachitate la scadență de către persoanele fizice, reprezentând impozit pe clădiri, impozit pe teren și taxa asupra mijloacelor de transport, se calculează majorări de întârziere pentru fiecare lună sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere.

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se calculează de la data scadenței obligației bugetare la care s-a stabilit diferența până la data realizării acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 și 2 aplicându-se în mod corespunzător.

Când o obligație bugetară se stinge prin compensare, majorările de întârziere pentru neplata acestei obligații se calculează până la data la care compensarea a devenit posibilă, potrivit legii.

Cota majorărilor de întârziere se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor, corelată cu rata medie a dobânzii practicate pe piața interbancară, la care se pot adăuga cel mult 20 de puncte procentuale.

Pentru obligațiile bugetare prevăzute la alin. 2 cota majorărilor de întârziere se stabilește în condițiile alineatului precedent, corelată cu taxa oficială a scontului.

Majorările de întârziere se calculează în lei atât pentru debitele stabilite în lei, cât și pentru cele stabilite în valută.

Pentru debitele datorate în valută calculul majorărilor de întârziere se efectuează prin aplicarea cotei majorărilor de întârziere asupra debitului datorat în valută, transformat în lei la cursul de schimb valutar stabilit de Banca Națională a României din ziua scadenței debitului.“

7. Articolul 17 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

„În cazul inscripției ipotecare, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare, precum și o copie certificată de pe încheierea instanței sau de pe dispoziția organului competent se vor transmite organului de executare în a cărui rază teritorială este situat imobilul, care, potrivit legii, are competența de a solicita efectuarea inscripției ipotecare în evidențele de publicitate imobiliară.“

8. Articolul 24) va avea următorul cuprins:**

„Art. 24. — Pentru creanțele bugetare administrate de către Ministerul Finanțelor, precum și pentru cele gestionate de către instituțiile publice, constând în venituri stabilite prin lege, care constituie resurse ale bugetului de stat, sunt abi-

litate să aducă la îndeplinire măsurile asiguratorii și să efectueze procedura de executare silită, prevăzută de prezenta ordonanță, organele de specialitate ale direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București și unitățile subordonate acestora, unitățile subordonate Direcției Generale a Vămilelor numai pentru creanțele determinate în vamă, precum și alte organe sau persoane, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor.

Creanțele trezoreriei statului, astfel cum sunt definite de reglementările legale în materie, se execută silit de către organele de specialitate competente să gestioneze bugetul trezoreriei statului.

Serviciile de specialitate ale consiliilor locale, ale Consiliului General al Municipiului București și ale consiliilor județene, după caz, sunt abilitate să aducă la îndeplinire măsurile asiguratorii și să efectueze procedura de executare silită în vederea realizării creanțelor aparținând bugetelor comunelor, orașelor, municipiilor și județelor, după caz.

Organele și serviciile de specialitate prevăzute la alin. 1, 2 și 3 sunt denumite în continuare *organe de executare*.

Creanțele bugetare care se încasează, se administrează, se contabilizează și se utilizează de instituțiile publice, provenite din venituri extrabugetare, precum și cele rezultate din raporturi juridice contractuale se execută prin împuterniciți proprii, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe.

Pentru creanțele bugetare prevăzute la alin. 3 și 5 organele abilitate să efectueze procedura de executare silită vor aduce la îndeplinire și măsurile asiguratorii.

În cazul în care instituțiile publice transmit spre executare silită organelor prevăzute la alin. 1 debite reprezentând venituri extrabugetare, sumele realizate astfel se fac venit la bugetul de stat.

Personalul organelor de executare, împuternicit să aplice măsurile de executare silită, îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat.“

9. Articolul 25 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

„În cazul în care suma neachitată la scadență din obligația bugetară a fost stabilită de organele competente ale Ministerului Finanțelor sau ale serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, organul de executare va întocmi pentru fiecare creanță câte un act distinct, denumit *titlu executoriu*, care va conține: antetul organului emitent, numele și prenumele sau denumirea debitorului, domiciliul sau sediul acestuia, precum și orice alte date de identificare; cuantumul și natura sumelor datorate; temeiul legal al puterii executorii a titlului; data întocmirii titlului, ștampila și semnătura organului de executare.“

10. Articolul 27*) alineatul 2 va avea următorul cuprins:**

„Atunci când se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituire sau de sustragere de la executare silită a bunurilor și veniturilor urmăribile ale debitorului, organul de executare coordonator, precum și serviciile de specialitate ale consiliilor locale, ale Consiliului General al Municipiului București și ale consiliilor județene, după caz, pot proceda la indisponibilizarea și la executarea silită a acestora, indiferent de locul în care se găsesc bunurile.“

*) Art. 13 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997, prin Legea nr. 258/1998 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/1999.

**) Art. 24 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997.

***) Art. 27 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997.

11. Articolul 29 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Organele de executare au obligația de a face demersurile necesare pentru identificarea domiciliului sau sediului debitorului, precum și a bunurilor și veniturilor lui urmăribile. În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de către un alt organ, organul de executare îi va confirma primirea în termen de 30 de zile.“

12. La articolul 31, înaintea alineatului 1 se introduce un alineat cu următorul cuprins:

„Băncile au obligația ca în termen de 15 zile să comunice titularii și numerele conturilor deschise de persoanele juridice la organul fiscal în evidențele cărui sunt înregistrate acestea.“

13. Articolul 37*) va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — Cheltuielile de executare silită a creanțelor bugetare se suportă din bugetul Ministerului Finanțelor, al Ministerului Muncii și Protecției Sociale, al autorităților administrației publice locale sau al instituțiilor publice, după caz.“

14. Articolul 48 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Bunurile mobile sechestrate vor putea fi lăsate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare ori vor fi ridicate și depozitate de către organul de executare. Atunci când bunurile sunt lăsate în custodia debitorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare și când se constată că există pericol de substituire sau de degradare, organul de executare silită poate aplica sigiliul asupra bunurilor.“

15. Articolul 49 alineatul 2 se abrogă.**16. Articolul 54 alineatul 3 va avea următorul cuprins:**

„Cu acordul organului de executare, debitorul poate proceda el însuși la vânzarea bunurilor sechestrate, informându-l în scris despre propunerile ce i s-au făcut, indicând numele și adresa potențialului cumpărător, precum și termenul în care acesta din urmă se oferă să consemneze prețul propus.“

17. Articolul 56 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„După adjudecarea bunului, adjudecatarul este obligat să plătească întregul preț, imediat sau în cel mult 3 zile, în numerar sau cu ordin de plată. În caz contrar, procedura vânzării prin licitație se va relua în termen de 5 zile, cheltuielile efectuate cu vânzarea fiind în sarcina adjudecatarului, dispozițiile art. 38 fiind aplicabile.“

18. Articolul 56 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Organul de executare va elibera fiecărui cumpărător, precum și debitorului, un document care va cuprinde în mod obligatoriu: organul emitent, data vânzării, numele și prenumele sau denumirea cumpărătorului și debitorului, domiciliul sau sediul acestora, indicarea bunurilor cumpărate, a prețului plătit și a taxei pe valoarea adăugată, dacă este cazul.“

19. Articolul 57 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„În cazul în care bunurile mobile nu au fost valorificate prin nici una dintre modalitățile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare, procedura de executare silită a acestora încetează; bunurile, atunci când este cazul, se restituie debitorului, iar creanța bugetară urmează a fi stinsă prin una dintre modalitățile prevăzute de prezenta ordonanță.“

20. Articolul 62 va avea următorul cuprins:

„Art. 62. — Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor menționate la art. 61, sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la înscrierea somației în evidențele de publicitate imobiliară, să comunice în scris organului de executare titlurile pe care le au pentru imobilul prevăzut în somație.“

21. Articolul 66 alineatul 4 se abrogă.**22. Articolul 67 va avea următorul cuprins:**

„Art. 67. — Organul de executare va întocmi un proces-verbal de licitație, în care se vor consemna rezultatul acesteia, modul în care s-a desfășurat, precum și elementele prevăzute la art. 56 alin. 3.

Procesul-verbal de licitație se va semna de organul de executare și de cumpărător sau de reprezentantul împuternicit al acestuia și se va preda cumpărătorului după achitarea integrală a prețului.

Procesul-verbal de licitație constituie titlu de proprietate pentru imobilul transmis, pe baza căruia se face înscrierea în evidențele de publicitate imobiliară la organele competente în a căror raza teritorială este situat imobilul.“

23. După articolul 67 se introduce articolul 67¹ cu următorul cuprins:

„Art. 67¹. — În condițiile și la termenele stabilite de organul de executare sau cu acordul acestuia și, atunci când este cazul, cu acordul creditorului care participă la urmărire pentru realizarea unei alte creanțe decât cea bugetară, cumpărătorii pot să plătească prețul în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din prețul de evaluare sau de adjudecare al imobilului, după caz, și cu plata unei dobânzi stabilite la nivelul taxei oficiale a scontului.

În cazul vânzării directe sau la licitație cumpărătorului i se va preda procesul-verbal după plata avansului din preț, stabilit în condițiile alineatului precedent, și nu va putea înstrăina imobilul decât după plata în întregime a prețului, art. 67 alin. 1 și 3 aplicându-se în mod corespunzător.

Procesul-verbal în care s-a consemnat vânzarea cu plata în rate se va transmite organului de executare coordonator și creditorului. Totodată un exemplar al aceluiași proces-verbal va fi trimis organelor competente pentru înscrierea în evidențele de publicitate imobiliară a interdicției de înstrăinare a imobilului până la plata integrală a prețului.

În cazul în care cumpărătorul, căruia i s-a încuviințat plata prețului în rate, nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate, procesul-verbal în care s-a consemnat vânzarea cu plata în rate constituind titlu executoriu.“

24. După articolul 68 se introduce articolul 68¹ cu următorul cuprins:

„Art. 68¹. — În tot cursul executării silită asupra bunurilor imobile ale debitorului, persoană juridică, inclusiv în perioada în care poate avea loc reluarea procedurii de licitație, obligațiile bugetare pot fi realizate, la propunerea debitorului și cu acordul Ministerului Finanțelor, prin trecerea în proprietatea statului a bunurilor imobile supuse executării silită. În acest sens, organul de executare, va transmite un exemplar al dosarului de executare, împreună cu propunerile sale și ale debitorului, direcției de specialitate din Ministerul Finanțelor, care va decide oportunitatea acestei măsuri și va cere, după caz, organului de executare încheierea procesului-verbal de trecere în proprietatea statului a bunului imobil și stingerea creanței bugetare pentru care s-a început executarea silită.“

25. Articolul 70) va avea următorul cuprins:**

„Art. 70. — Suma realizată prin executare silită reprezintă suma de bani încasată prin poprire, precum și suma diminuată, după caz, cu taxa pe valoarea adăugată, obținută din valorificarea bunurilor debitorului prin modalitățile prevăzute de lege.

*) Art. 37 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997.

**) Art. 70 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997.

Suma de bani realizată prin executare silită se eliberează creditorului, prin modalitățile de plată admise de lege, până la acoperirea integrală a drepturilor sale.

Dacă suma ce reprezintă atât creanța bugetară, cât și cheltuielile de executare este mai mică decât suma realizată prin executare silită, cu diferența se va proceda la compensare, potrivit art. 87, sau se restituie, la cerere, debitorului.“

26. Articolul 71*) alineatul 1 litera d) va avea următorul cuprins:

„d) creanțele bugetare provenite din impozite, taxe, contribuții și din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale și bugetelor fondurilor speciale;“

27. Articolul 78 alineatul 3 se abrogă.

28. Articolul 82) va avea următorul cuprins:**

„Art. 82. — La cererea temeinic justificată a debitorilor, Ministerul Finanțelor, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, alte autorități ale administrației publice centrale, precum și autoritățile administrației publice locale pot acorda:

a) amânări și eșalonări la plata impozitelor, taxelor și a altor obligații bugetare;

b) scutiri și reduceri de impozite și taxe, în condițiile legii;

c) amânări, eșalonări, scutiri sau reduceri de majorări de întârziere.

Eșalonările la plată pot începe prin acordarea unui termen de grație de până la 6 luni.

Pentru creanțele reprezentând venituri bugetare ale autorităților administrației publice locale, înlesnirile la plată pot fi acordate, în condițiile prezentei ordonanțe, numai de către acestea.

Pentru creanțele bugetare pentru care s-au aprobat cereri de înlesniri la plată începând cu data comunicării aprobării, executarea silită nu va fi pornită sau nu va fi continuată, după caz.

Prin ordin al ministrului finanțelor se vor stabili procedura, competențele de acordare a înlesnirilor la plată privind creanțele bugetare administrate de Ministerul Finanțelor, precum și componența comisiilor care vor analiza și vor soluționa cererile de înlesniri la plată. În cazul celorlalte autorități ale administrației publice centrale de specialitate, procedura va fi stabilită de către acestea, cu avizul Ministerului Finanțelor.

Pentru autoritățile administrației publice locale procedura și competențele de acordare a înlesnirilor la plată se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, elaborată de Ministerul Finanțelor, cu avizul Departamentului pentru Administrație Publică Locală.

Înlesnirile la plată pot fi acordate atât înaintea începerii executării silită, cât și în timpul efectuării acesteia. Pentru acordarea înlesnirilor organul de executare poate cere debitorului să constituie garanții corespunzătoare, potrivit legii.“

29. Articolul 83 va avea următorul cuprins:

„Art. 83. — Pe perioada amânării sau eșalonării se datorează majorări. Cota majorărilor se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor, corelată cu taxa oficială a scontului.“

30. Articolul 84 va avea următorul cuprins:

„Art. 84. — Nerespectarea condițiilor și a termenelor în care s-au aprobat înlesnirile la plată atrage anularea

acestora, executarea silită pentru întreaga sumă neplătită și obligația de plată a majorărilor de întârziere prevăzute la art. 13, calculate de la data la care termenele și/sau condițiile nu au fost respectate.“

31. Articolul 85 se abrogă.

32. Articolul 92 se completează cu două alineate cu următorul cuprins:

„Creanțele bugetare față de debitorii societăți comerciale, aflate în procedura reorganizării judiciare și a falimentului, pot fi cesionate persoanelor juridice la valoarea nominală, pe baza convenției încheiate cu organul de executare.

Atunci când plata sumelor datorate în baza convenției prevăzute la alineatul precedent se face în rate, persoana juridică va plăti o dobândă stabilită la nivelul taxei oficiale a scontului, garantând îndeplinirea obligației prin garanții bancare.“

33. Articolul 95 va avea următorul cuprins:

„Art. 95. — În cazuri cum sunt calamități naturale, stare de necesitate, precum și în alte situații deosebite, la propunerea Ministerului Finanțelor, Guvernul poate aproba anularea unor categorii de obligații bugetare.“

34. Articolul 96 va avea următorul cuprins:

„Art. 96. — În situațiile în care cheltuielile de executare pot fi mai mari decât obligațiile bugetare supuse executării silită, conducătorul organului de executare poate aproba anularea debitelor respective.“

35. Articolul 100 litera c) va avea următorul cuprins:

„c) pe perioada respectării amânării sau eșalonării plății obligației bugetare acordate ca urmare a înlesnirilor la plată, dispuse prin lege, prin hotărâre a Guvernului ori aprobate de organul competent;“

36. Articolul 100 litera d) se abrogă.

37. Articolul 102 va avea următorul cuprins:

„Art. 102. — Organul de executare este în drept ca, pentru creanțele bugetare datorate de comercianții, persoane fizice și societăți comerciale, să ceară instanțelor judecătorești competente începerea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, în condițiile legii.“

38. Articolul 103*) va avea următorul cuprins:**

„Art. 103. — Cererile organelor prevăzute la art. 24 alin. 1 privind începerea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului se vor înainta instanțelor judecătorești numai cu aprobarea direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București și sunt scutite de consemnarea vreunei cauțiuni.“

39. Articolul 105 va avea următorul cuprins:

„Art. 105. — Ministerul Finanțelor și organele sale teritoriale, organele administrației publice centrale, autoritățile administrației publice locale, precum și instituțiile publice sunt scutite de taxe pentru cererile, acțiunile și pentru orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea realizării creanțelor bugetare.“

*) Art. 71 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997.

**) Art. 82 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997.

***) Art. 103 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997.

40. Articolul 108*) va avea următorul cuprins:

„Art. 108. — Creanțele bugetare, altele decât cele pentru care executarea silită se efectuează de către organele Ministerului Finanțelor prevăzute la art. 24, se execută prin împuterniciți proprii ai Ministerului Muncii și Protecției Sociale, ai organelor administrației publice centrale sau ai autorităților administrației publice locale, precum și ai instituțiilor publice, după caz.“

41. Articolul 110^{1}) va avea următorul cuprins:**

„Art. 110¹. — Sumele recuperate în contul cheltuielilor de executare silită vor fi utilizate de către direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București, de direcțiile de muncă și protecție socială județene și a municipiului București, de autoritățile administrației publice locale, precum și de instituțiile publice, după caz, pentru procurarea de bunuri de natura mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar necesare pentru desfășurarea activității organelor de executare silită.

Lista cuprinzând bunurile de natura celor menționate la alineatul precedent va fi aprobată de Ministerul Finanțelor, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, de autoritatea administrației publice locale, precum și de instituția publică, după caz, iar procurarea lor se va face cu respectarea prevederilor legale privind achiziționarea bunurilor și a serviciilor pentru instituțiile publice.“

42. Articolul 111 alineatul 2 litera a) va avea următorul cuprins:

„a) altor organe, în scopul realizării unor obligații ce decurg din aplicarea unei legi;“

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 24 martie 1999, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Toți plătitorii, persoane juridice sau fizice, române și străine, cărora le revin, potrivit legii, obligații fiscale către bugetul de stat și bugetele locale, trebuie să întocmească și să depună declarații sau deconturi de impunere, denumite în continuare *declarații de impozite și taxe*.

(2) Declarațiile de impozite și taxe sunt documente prin care se declară:

a) impozitele și taxele datorate, în cazul în care, potrivit legii, obligația calculării impozitelor și taxelor revine plătitorului;

b) bunurile și veniturile impozabile, în cazul în care, potrivit legii, stabilirea impozitului și a taxei se face de organul fiscal sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale;

c) impozitele colectate prin stopaj la sursă, în cazul în care plătitorul are obligația de a calcula, reține și vărsa impozite și taxe.

(3) Declarația de impozite și taxe se întocmește prin completarea unui formular pus la dispoziție plătitorilor, în mod gratuit, de către Ministerul Finanțelor sau de către serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, după caz.

(4) Declarațiile de impozite și taxe se întocmesc și se depun, potrivit reglementărilor legale în vigoare, precum și prezentei ordonanțe, la unitatea subordonată Ministerului Finanțelor, denumită în continuare *organ fiscal competent*, sau, după caz, la serviciul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărui rază teritorială plătitorul își are sediul sau domiciliul ori unde este luat în evidență fiscală.“

2. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Plătitorul este obligat să depună o declarație de impozite și taxe și dacă în cursul anului fiscal se află în una dintre următoarele situații:

a) dizolvare, lichidare sau transformare, conform prevederilor legale;

b) reorganizare prin divizare, fuziune prin absorbție sau fuziune prin contopire, conform legii;

c) încetarea activității, precum și terminarea activității supuse impozitării sau taxării;

d) încetarea obligației de a calcula, reține și vira impozite și taxe;

e) modificări intervenite în baza de impozitare, în cazul reprezentanților firmelor străine cu activitate pe teritoriul României;

f) modificări intervenite în baza de impozitare a impozitelor și taxelor locale.

(2) Declarația de impozite și taxe se depune în termen de 15 zile de la data apariției uneia dintre situațiile prevăzute la lit. a) și b) ale alin. (1).

(3) Declarația de impozite și taxe se depune până la data de 25 a lunii următoare celei în care plătitorul s-a aflat în una dintre situațiile prevăzute la lit. c), d) și e) ale alin. (1).

(4) Declarația de impozite și taxe se depune în termen de 30 de zile de la data apariției modificării prevăzute la lit. f).“

3. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Constatarea faptelor prevăzute la art. 13 și 14 și aplicarea penalităților și amenzilor se efectuează de către organele fiscale competente sau de către serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, după caz, prin documente de constatare sau de verificare.“

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 30 august 1997, aprobată și modificată prin Legea nr. 64/1999, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — În sensul prezentei ordonanțe, prin *impozite* se înțelege sumele datorate, potrivit legii, bugetului de stat și bugetelor locale, precum și orice alte sume care constituie venituri de natură fiscală, a căror administrare revine Ministerului Finanțelor sau, după caz, autorităților administrației publice locale.“

2. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Controlul fiscal se exercită de către Ministerul Finanțelor și de unitățile sale teritoriale, prin aparatul fiscal și prin organele de control financiar abilitate de lege, denumite în continuare *organe de control fiscal*, precum și de către serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

Angajații organelor de control fiscal, precum și cei ai serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității de stat.

Organizarea, competența teritorială și atribuțiile aparatului fiscal se aprobă de către ministrul finanțelor.“

3. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — În exercitarea atribuțiilor ce le revin organele de control fiscal sau, după caz, serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale au dreptul:

*) Art. 108 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997.

**) Art. 110¹ a fost introdus prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997.

a) să examineze orice înscrisuri, documente, registre sau evidențe contabile ale contribuabililor, care pot fi relevante pentru stabilirea corectă a impozitelor datorate și pentru modul de respectare a obligațiilor fiscale de către aceștia;

b) să solicite contribuabililor informațiile, justificările sau explicațiile referitoare la declarațiile sau la documentele supuse controlului. În cazul în care se solicită răspunsul în scris, contribuabilii sunt obligați să furnizeze informațiile respective în termen de 10 zile de la primirea solicitării;

c) să solicite prezența contribuabililor sau a reprezentanților legali ai acestora la sediul organului de control fiscal sau, după caz, la sediul serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale. Solicitarea se face în scris și cuprinde, în mod obligatoriu, data, ora și locul întâlnirii, precum și scopul acesteia. Solicitarea se comunică contribuabilului cu cel puțin 15 zile înaintea datei fixate pentru întâlnire;

d) să facă constatări factice cu privire la natura activităților producătoare de venituri impozabile sau pentru identificarea bunurilor ori a surselor impozabile;

e) să primească copii de pe orice înscris, document sau înregistrare contabilă;

f) să rețină, în scopul protejării împotriva înstrăinării sau distrugerii, în schimbul unei dovezi scrise și semnate de organul de control fiscal, orice document sau orice element material care poate constitui o probă sau o dovadă referitoare la determinarea impozitelor datorate de către contribuabili, pe o perioadă de maximum 30 de zile. În cazuri excepționale, cu aprobarea conducerii direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene sau a municipiului București, după caz, ori a serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, perioada de reținere poate fi prelungită până la 90 de zile;

g) să intre, în prezența contribuabilului sau a reprezentantului legal al acestuia ori în prezența unei alte persoane desemnate de contribuabil, în orice incintă a sediului în care își desfășoară activitatea contribuabilul sau în locuri în care există bunuri impozabile ori în care se desfășoară activități producătoare de venituri. Accesul este permis în cursul programului normal de lucru al contribuabilului, iar în afara acestuia, numai cu autorizarea scrisă a conducerii organului de control fiscal sau, după caz, a conducerii serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale și cu acordul contribuabilului.“

4. **Articolul 8 va avea următorul cuprins:**

„Art. 8. — În scopul determinării modului de respectare a obligațiilor fiscale ce revin contribuabililor și al stabilirii exacte a impozitelor datorate, organele de control fiscal sau, după caz, serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale sunt în drept să solicite informații de la:

— persoane fizice sau juridice care dețin în păstrare sau în administrare bunuri ori sume de bani ale contribuabililor sau care au relații de afaceri cu aceștia;

— organe ale administrației publice centrale și locale, instituții publice sau de interes public;

— instituții publice sau private care înregistrează, sub orice formă, încheierile de contracte, circulația mărfurilor pe căile de comunicație de orice fel, evidența populației sau a bunurilor, exploatarea proprietăților și altele asemenea.

Persoanele, organele și instituțiile menționate la alin. 1 sunt obligate ca, în termenul specificat în solicitare, să furnizeze informațiile și să pună la dispoziție organelor de control fiscal sau, după caz, serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale actele, evidențele și datele respective.

Toate actele, datele și informațiile obținute de organele de control fiscal sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în modul prevăzut în prezentul articol, vor face parte din dosarul fiscal al contribuabilului și vor putea fi luate în considerare la recalcularea impozitelor datorate de acesta.“

5. **Articolul 9 va avea următorul cuprins:**

„Art. 9. — În cazuri temeinic justificate, organele de control fiscal sau, după caz, serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale pot solicita persoanelor, potrivit competențelor teritoriale, să facă declarații sau să prezinte documente, considerate necesare pentru a stabili dacă persoana în cauză are sau nu are calitatea de contribuabil.“

6. **Articolul 10 va avea următorul cuprins:**

„Art. 10. — Organele de control fiscal sau, după caz, serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale au obligația să exercite controlul fiscal în așa fel încât să afecteze cât mai puțin desfășurarea activităților curente ale contribuabililor.

Pe întreaga durată a controlului fiscal organele de control fiscal sau, după caz, serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale au obligația de a acționa cu profesionalism, dovedind corectitudine și obiectivitate în relațiile cu contribuabilii controlați și cu celelalte persoane cu care vin în contact pe parcursul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu.“

7. **Articolul 11 va avea următorul cuprins:**

„Art. 11. — În baza constatărilor efectuate ca urmare a acțiunilor de control, organele de control fiscal sau, după caz, serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale au dreptul:

a) să stabilească în sarcina contribuabililor diferențe de impozite, precum și să calculeze majorări de întârziere pentru neplata la termenele legale a impozitelor datorate;

b) să constate contravențiile și să aplice amenzi și penalitățile prevăzute de legile fiscale;

c) să dispună măsurile necesare îndeplinirii corecte de către contribuabili a obligațiilor fiscale ce le revin.“

8. **Articolul 11¹ va avea următorul cuprins:**

„Art. 11.¹ — Înaintea desfășurării unei acțiuni de control fiscal la sediul, domiciliul sau reședința contribuabilului, acesta are dreptul:

a) să fie informat în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de verificare;

b) să fie înștiințat în legătură cu drepturile și obligațiile sale, care rezultă din prezenta ordonanță.

Avizul de verificare va cuprinde:

— baza legală a transmiterii lui și a desfășurării controlului fiscal;

— perioada în care este programată să se desfășoare acțiunea de control fiscal;

— impozitele și perioadele impozabile care vor fi cuprinse în verificare.

Avizul de verificare se transmite contribuabilului cu cel puțin 15 zile înainte de data începerii efective a acțiunii de control fiscal.

În cazul organelor de control fiscal, care, potrivit legii, pot executa controale inopinate, precum și în cazul în care acțiunea de control fiscal se desfășoară în vederea soluționării unor cereri ale contribuabililor, transmiterea avizului de verificare nu este obligatorie.

Contribuabilul confirmă luarea la cunoștință despre drepturile și obligațiile sale, prin semnarea avizului de verificare.

Pentru motive întemeiate contribuabilii pot solicita modificarea datei de începere a controlului fiscal cu maximum 30 de zile lucrătoare, solicitare care se comunică, în scris, conducerii organului de control fiscal sau, după caz, a

serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, la 5 zile de la primirea avizului de verificare și de la semnarea acestuia.

O nouă solicitare de amânare a controlului fiscal respectiv nu se admite.“

9. **Articolul 13 va avea următorul cuprins:**

„Art. 13. — Contribuabilii sunt obligați să pună la dispoziție organului de control fiscal sau, după caz, serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale toate documentele tehnico-operative, contabile și orice alte documente legale justificative, care stau la baza calculării corecte și în cuantumul legal a impozitelor datorate.

Documentele neprezentate cu rea-credință, dovedită cu ocazia controlului fiscal efectuat la sediul, domiciliul sau reședința contribuabilului ori la sediul organului de control fiscal sau, după caz, la sediul serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, nu vor fi luate în considerare ulterior, cu ocazia soluționării eventualelor obiecțiuni, contestații și plângeri împotriva actelor de control.“

10. **Articolul 14 va avea următorul cuprins:**

„Art. 14. — Contribuabilii care, potrivit legii, organizează și conduc contabilitatea proprie, sunt obligați să păstreze evidențele contabile, precum și documentele justificative pe baza cărora s-au făcut înregistrările contabile, la sediul social declarat cu ocazia autorizării și înregistrării la organul fiscal, până la împlinirea termenului de prescripție a dreptului organelor fiscale sau, după caz, a dreptului serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale de a stabili diferențe de impozite.

Evidențele contabile și documentele justificative se păstrează și se arhivează într-un mod adecvat, care să permită desfășurarea normală a controlului fiscal.“

11. **Articolul 16 va avea următorul cuprins:**

„Art. 16. — Contribuabilii sau, după caz, reprezentanții legali ai acestora sunt obligați să coopereze la desfășurarea în condiții optime a controlului fiscal, prin respectarea drepturilor organelor fiscale sau, după caz, a drepturilor serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale și acordarea sprijinului necesar în exercitarea acestor drepturi.“

12. **Articolul 17 va avea următorul cuprins:**

„Art. 17. — Controlul fiscal se desfășoară la sediul, domiciliul ori reședința contribuabilului sau la sediul organului de control fiscal ori, după caz, la sediul serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

Controlul fiscal se poate desfășura și în oricare alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul, acesta din urmă având, în acest caz, obligația de a asigura condițiile și documentele necesare pentru derularea normală a acțiunii de control.“

13. **Articolul 18 va avea următorul cuprins:**

„Art. 18. — Perioada afectată efectuării controlului fiscal prevăzut la art. 17 este stabilită de organele de control fiscal sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în funcție de obiectivele controlului și nu poate fi mai mare de 3 luni.“

14. **Articolul 19 va avea următorul cuprins:**

„Art. 19. — Controlul fiscal la sediul, domiciliul ori reședința contribuabilului sau la sediul organului de control fiscal ori, după caz, la sediul serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit și pentru fiecare perioadă supusă impozitării.

Prin excepție de la prevederile alin. 1, conducătorul organului de control fiscal competent sau, după caz, al serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale poate decide reverificarea unei anumite perioade, dacă de la data încheierii controlului fiscal și până la

împlinirea termenului de prescripție prevăzut de prezenta ordonanță apar date suplimentare, necunoscute organului de control fiscal sau, după caz, serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale la data efectuării controlului, care influențează sau modifică rezultatele acestuia.“

15. **Articolul 21 va avea următorul cuprins:**

„Art. 21. — Dreptul organelor de control fiscal sau, după caz, al serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale de a stabili diferențe de impozite și majorări de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum și de a constata contravenții și a aplica amenzi și penalități pentru faptele ale căror constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența organelor de control fiscal sau, după caz, a serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, pentru o perioadă impozabilă, se prescrie după cum urmează:

a) în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă;

b) în termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plată a impozitului, în cazul în care legea nu prevede obligația depunerii declarației;

c) în termen de 5 ani de la data comunicării, către contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale în condițiile prevăzute de lege.“

16. **Articolul 22 va avea următorul cuprins:**

„Art. 22. — Termenele de prescripție prevăzute la art. 21 se întrerup:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data efectuării de către contribuabil a unui act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat, inclusiv plata integrală sau parțială a acestuia;

d) la data comunicării, către contribuabil, a unor diferențe de impozit stabilite de organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, ca urmare a acțiunilor de control.“

17. **Articolul 23 va avea următorul cuprins:**

„Art. 23. — Termenele de prescripție prevăzute la art. 21 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe timpul cât contribuabilul se sustrage, cu rea-credință, de la efectuarea controlului fiscal;

c) cât timp contribuabilul, ca urmare a dispozițiilor organelor fiscale sau, după caz, a serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, remediază deficiențele sau îndepărtează cauzele care împiedică desfășurarea controlului fiscal.“

18. **Articolul 26 va avea următorul cuprins:**

„Art. 26. — Constituie contravenții, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, următoarele fapte:

a) nefurnizarea de către contribuabili sau de către persoana împuternicită legal să îi reprezinte a documentelor justificative sau a explicațiilor solicitate de către organele de control fiscal sau, după caz, de către serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale;

b) neprezentarea contribuabililor sau a reprezentanților legali ai acestora la sediul organului de control fiscal sau, după caz, la sediul serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale la data, ora și locul fixate, la solicitarea scrisă a acestuia;

c) refuzul contribuabilului de a permite accesul organului de control fiscal sau, după caz, al serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale în sediul său de afaceri sau în orice alte locuri în care există bunuri impozabile sau în care acesta desfășoară activități producătoare de venituri, în vederea exercitării controlului fiscal;

d) nefurnizarea de către persoanele, organele și instituțiile prevăzute la art. 8, în termenul stabilit de organele de control fiscal sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale a actelor, evidențelor și datelor solicitate;

e) neținerea evidențelor contabile și a documentelor justificative la sediul social declarat sau păstrarea acestora în condiții improprie desfășurării controlului fiscal.

Contravențiile prevăzute la alin. 1 se sancționează după cum urmează:

1. cele de la lit. a) și b), cu amendă de la 500.000 lei la 2.000.000 lei;

2. cele de la lit. c) și d), cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei;

3. cele de la lit. e), cu amendă de la 1.000.000 lei la 10.000.000 lei.

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

Prevederile prezentului articol se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25 și 26.“

Art. IV. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/1997 privind impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 29 decembrie 1997, aprobată și modificată prin Legea nr. 246/1998, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — Stabilirea, constatarea, controlul, încasarea și urmărirea impozitelor potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se efectuează de către organele de specialitate ale Ministerului Finanțelor.“

2. Articolul 35 alineatul (2) se abrogă.

3. Articolul 41 alineatul (3) se abrogă.

Art. V. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență Ministerul Finanțelor cu avizul Departamentului pentru Administrație Publică Locală, va propune Guvernului proiectul hotărârii pentru aprobarea procedurii și competențelor de acordare a înlesnirilor la plată de către autoritățile administrației publice locale.

Art. VI. — Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 24 martie 1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 73/1998, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 30 august 1997, aprobată și modificată prin Legea nr. 64/1999 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/1997 privind impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 29 decembrie 1997, aprobată și modificată prin Legea nr. 246/1998, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, vor fi republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

Secretar de stat,

șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,

Vlad Roșca

București, 30 iunie 1999.

Nr. 113.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178.